

JAK NEZTRATIT LÁSKU

*Jak poznat
toho pravého...*

MEG CABOTOVÁ

JAK
NEZTRATIT
LÁSKU

JAK NEZTRATIT LÁSKU

MEG CABOTOVÁ

Přeložila Eva Poskočilová

Vydal nakladatelství BB/art s.r.o. v roce 2014

Bořivojova 75, Praha 3

Copyright © 2004 by Meg Cabot, LLC.

All rights reserved.

Z anglického originálu *Boy Meets Girl*

(Published by HarperCollins Publishers, New York)

přeložila © 2012 Eva Poskočilová

Redakce textu: Melita Denková

Jazyková korektura: Mirka Jarotková

První elektronické vydání v českém jazyce

ISBN 978807616761

Pro Benjamina

Poděkování

Mnohokrát děkuji té spoustě lidí, kteří se podíleli na této knize (pokud jsem na někoho zapomněla, sypu si popel na hlavu):

Beth Aderové
Jennifer Brownové
Elizabeth Claypooleové
Carrie Feronové
Michele Jaffeové
Laure Langlieové
Toddu Sullivanovi
Stephanii Vullové
Davidu Waltonovi
Danu Wasserovi

THE NEW YORK JOURNAL

Přední ilustrovaný magazín města New Yorku

Kathleen A. Mackenzieová

Osobní referentka L-Z

Personální odbor

The New York Journal

Západní 57. ulice 216

New York, NY 10019

212-555-6891

Ida D. Lopezová
Craft Food Services
The New York Journal
Západní 57. ulice 216
New York, NY 10019

Vážená paní Lopezová,

minulý týden jsme se sešly, abychom se zabývaly vašimi soustavnými problémy s výkonem vaší práce, jež zahrnuje rozdávání ~~roz-
nášení podávání~~ jednotlivých pokrmů z vozíku s dezerty, který obhospodařujete v jídelně pro seniorské zaměstnance novin. Tyto problémy však přetrvávaly i přes opakovaná poradní sezení ~~se
mnou s mojí šéfovou Amy Jenkinsovou~~ s nadřízenými a přes vaši účast v programech pro rozvoj zaměstnanců. Zejména vaše odmítnutí ~~dát roznést~~ podat dezert jistým seniorským zaměstnancům mělo za následek několik písemných stížností od nadřízených v tomto ~~zařízení novinách~~ podniku.

Paní Lopezová, vaše odmítnutí podat dezert určitým zaměstnancům novin narušuje fungování jídelního servisu a vysvětlení, kterým jste své chování zdůvodňovala, nejsou ~~uspokojivá zcela~~

uvěřitelná pochopitelná přijatelná. Tento dopis se vydává jako písemné napomenutí s varováním a očekáváme, že dojde k okamžitému a trvalému zlepšení ve vašem postoji k práci – roznášení jídel pracovním výkonu. Nesplnění bude mít za následek další disciplinární kroky.

Na osobnější notu, paní Lopezová: prosím přestaňte odmítat dávat seniorským zaměstnancům dezert, přestože, jak jste mi před týdnem vysvětlila, máte pocit, že si ho „nezaslouží“. Rozhodovat, kteří zaměstnanci novin si zaslouží nebo nezaslouží zákusek, nemůžete vy! A skutečně bych nechtěla, abyste musela opustit oddělení služeb přípravy jídla kvůli něčemu tak hloupému! Opravdu by se mi po vás stýskalo – a po vašich sušenkách s kousky čokolády!

Krucinál.

Ze stolu
Kate Mackenzieové

Úkoly:

1. Čistírna!!!!!!!!!!!!
2. Dokončit disciplinární varovný dopis pro Idu Lopezovou.
3. Vyzvednout recepty – Allegra, Cinie, Jeanine.
4. Koupit si nový kompaktní pudr Almay
5. Najít nový byt.
6. Najít nového přítele.
7. Sehnat lepší práci.
8. Vdát se.
9. Mít úspěšnou kariéru.
10. Mít děti/vnoučata/velký večírek k odchodu do penze.
11. Zemřít ve 100 letech ve spánku.
12. Vyzvednout věci z čistírny!!!!!!!!!!!!

Kathleen A. Mackenzieová
Osobní referentka, L-Z
Personální odbor
The New York Journal
Západní 57. ulice 216
New York, NY 10019
212-555-6891

<kathleen.mackenzieova@thenjournal.com>

FanyнкаSleaterkinney: Co děláš?

Kacka: PRACUJU. Přestaň si se mnou chatovat, víš, že se SVINUŠ nelíbí, když si povídáme během pracovní doby.

FanyнкаSleaterkinney: SVINUŠ mi může vlézt na záda. A ty nepracuješ. Vidím ti odsud na stůl. Dělaš si další z těch svých úkolovníků, co?

Kacka: Možná to vypadá, jako že dělám jeden z těch seznamů, ale ve skutečnosti přemítám o sérii selhání a špatných rozhodnutí, ze kterých se skládá můj život.

FanyнкаSleaterkinney: Jéžíši, vždýt je ti pětadvacet. Tys ještě žádný život neměla.

Kacka: Tak proč mám takový duševní a citový muka?

FanyнкаSleaterkinney: Protože jsi včera zůstala moc dlouho vzhůru a dívala ses na reprízy *Čarodějek*. Nezapírej, slyšela jsem, jak slintáš nad Colem.

Kacka: Probůh, promiň!!!!!! Já vás s Craigem budila?

FanyнкаSleaterkinney: Prosím tě, Craig by zaspal i jadernou bombu. A já tě slyšela jen proto, že jsem musela vstát a jít na záchod. Po těch hormonech lítám každých pět minut.

Kacka: To mě hrozně mrzí. Slibuju, že z vašeho gauče a bytu vypadnu, jen co najdu nějakou garsonku, kterou bych si mohla dovolit. Zítra večer jdu s Paulou jeden prohlídnout do Hobokenu. Je to za 1100 dolarů měsíčně, třetí patro bez výtahu.

FanyнкаSleaterkinney: Nechtěla bys toho laskavě nechat? Řekla jsem ti, jsme rádi, že u nás bydlíš.

Kacka: Jenomže, Jen, ty a Craig se snažíte mít DÍTĚ. Nepotřebujete bývalou spolubydlící z vejšky, která vám chrní na gauči v obýváku, když se snažíte o potomstvo. Udělala jsi už dost, když jsi mi sehnala tuhle práci.

FanyнкаSleaterkinney: Ty si za všechno ale víc než platíš tím, jak nám

pořád uklízíš. Nemysli si, že jsem si toho nevšimla. Craig dokonce dneska ráno objevil, že jsi otřela prach nahoře na ledniče. Není to tak trochu obsese? Kdo se proboha kouká na vršek lednice? No, zdá se, že Craig jo.

Kacka:

FanyнкаSleaterkinney:

Asi jo. Ale nemůžeš si dovolit platit 1100 dolarů měsíčně. Nezapomeň, že vím, kolik vyděláváš.

Kacka:

Je to zatím ten nejlevnější byt, co mi doteď Paula našla, aniž by byl ve stejném bloku jako klinika pro narkomany.

FanyнкаSleaterkinney:

Nechápu, proč ses musela odstěhovat TY. Proč jsi nevykopl JEHO?

Kacka:

Nedokážu v tom bytě zůstat. Kvůli vzpomínkám na všechny šťastné chvíle, co jsme s Dalem zažili.

FanyнкаSleaterkinney:

Aha, myslíš jako všechny ty chvíle, kdy jsi přišla domů z práce a zjistila, že si například jeden z jeho kámošů z kapely spletl šatnu s koupelnou a vyčural se ti na semišové kozačky?

Kacka:

PROČ MUSÍŠ V PRÁCI VYTAHOVAT ZROVNA TOHLE? Víš, že je mi z toho pokaždé do breku. Ty boty jsem měla fakt ráda. Byl to dokonalý padělek značky Coach.

FanyнкаSleaterkinney:

Měla jsi mu naházet věci na požární schodiště a vyměnit zámky. „Nevím, jestli se s tebou můžu nakonec oženit, musím brát věci popořadě, jedno po druhém.“ Copak tohleto řekne pořádný chlap?????

Kacka:

Spíš to řekne kluk, kterej dřív hulil trávu jako komín a teď se chystá uzavřít nahrávací smlouvu za milion dolarů. No tak, Jen. Dale teď může mít, kterou chce. Proč by zůstával s holkou, co s ní chodil už od střední?

FanyнкаSleaterkinney:

Hele, já ti něco povím: kdyby nebylo toho, že mě SVINUŠ sleduje jako ostříž, aby měla záminku

pro vyhazov, tak bych si k tobě došla a jednu ti vlepila. Ty jsi to nejlepší, co kdy Dalea potkalo, bez ohledu na nějakou nahrávací smlouvu, a jestli to neví, nezaslouží si to. Rozumíš mi, Katie? NEZASLOUŽÍ SI TO.

Kacka:

Jo, ale co to teda vypovídá o MNĚ? Vždyť jsem s ním chodila deset let. DESET LET. S chlápkem, který si teď není jistej, jestli si mě chce vzít. Co z toho vyčteš o mojí schopnosti odhadnout lidi? Vážně, Jen, asi bych tady vůbec neměla pracovat. Neumím si představit, že zrovna já mám říct, koho by v *Journal* měli nebo neměli přijmout, když jsem v odhadování člověka evidentně úplně neschopná?

FanyнкаSleaterkinney:

Katie, ty nejsi úplně neschopná v odhadování lidí. Tvůj problém je, že...

AmyJenkinsovaReditelka:

uživatel přihlášen

AmyJenkinsovaReditelka:

Dámy, nezlobte se, že vás přerušuju, ale máme tu zákaz chatování během pracovní doby, nebo snad ne? Paní Sadlerová, přineste mi prosím dotazník toho nově přijatého člověka z ilustrací. Slečno Mackenzieová, potřebuju s vámi okamžitě mluvit ve své kanceláři.

FanyнкаSleaterkinney:

uživatel odhlášen

Kacka:

uživatel odhlášen

AmyJenkinsovaReditelka:

uživatel odhlášen

FanyнкаSleaterkinney:

uživatel přihlášen

Kacka:

uživatel přihlášen

FanyнкаSleaterkinney:

TA SVINSKÁ UZURPÁTORSKÁ ŠÉFOVÁ MUSÍ CHCÍPNOUT

Kacka:

Její soukromej život určitě stojí za houby.

FanyнкаSleaterkinney:

uživatel odhlášen

Kacka:

uživatel odhlášen

30. východní regul. náj.
Cenová bomba! Garsonka 1100\$. Žádné poplatky.
Volejte Rona 718-555-7757

Ahoj! Tady Ron. Nechte mi vzkaz.

(tón)

Ehm, ahoj, Rone. Zdravím, tady je Kate, Kate Mackenzieová. Volám kvůli tomu bytu. Garsonka s regulovaným nájmem ve Východních třicátých ulicích. Prosím, zavolejte mi. Můžu se přijít podívat kdykoli. Opravdu. Třeba i za pět minut, kdybyste chtěl. Však to znáte. Brkněte mi, ano? Do pěti budu na čísle 212-555-6891 a pak mě zastihnete na 212-555-1324. A díky. Volejte kdykoli. Fakt.

Když si při čurání sednete
tak, že prkýnko zkrápnete,
buďte laskavě zlatíčka
a pořádně ho utřete!

Toto sdělení vám zaslal personální odbor *New York Journal*

THE NEW YORK JOURNAL

Přední ilustrovaný magazín města New Yorku

Oddělení drobných zpráv

The New York Journal

Západní 57. ulice 216

New York, NY 10019

Personální odbor

The New York Journal

Západní 57. ulice 216

New York, NY 10019

My, níže podepsaní z oddělení zpráv *New York Journal*, tímto vracíme ceduli, nalezenou na toaletách v patře, v němž sídlí naše oddělení. Sice si uvědomujeme, že se personální odbor snaží touto cedulí humorným způsobem vyřešit stížnosti na znečišťování toalet v budově číslo 216 na Západní 57. ulici, považujeme však tuto ceduli za urážlivou, a to z následujících důvodů:

- 1) My v oddělení zpráv „nečuráme“. Močíme.
- 2) My v oddělení zpráv o sobě ani o nikom jiném nehovoříme jako o „zlatíčkách“. (Výjimka: Dolly Vargasová občas oslovuje lidi jako zlatíčka, ovšem nevztahuje se to k jejich hygienickým návykům.)
- 3) My v oddělení zpráv nehovoříme o záchodových sedátkách jako o „prkýnkách“.

Udržování přiměřeného standardu čistoty na našich toaletách by mohlo být dosaženo daleko lépe častějšími kontrolami od příslušných zaměstnanců oddělení správy budov.

Prosíme, nevyvěšujte podobná oznámení na našich toaletách, už NIKDY.

S pozdravem

George Sanchez

Melissa Fullerová-Trentová

Nadine Wilcocková-Salernová

Dolly Vargasová

Komu: Jen Sadlerová <jennifer.sadlerova@thenyjournal.com>
Od: Kate Mackenzieová <kathleen.mackenzieova@thenyjournal.com>
Předmět: Amyina záchodová cedule

Představ si, oddělení zpráv vrátilo ty cedule, které SVINUŠ vnutila uklízečkám, aby je rozvěsily po všech záchodových kabinkách! To je sranda! Chceš být u toho, až jí to budu říkat? Myslím tím Amy.

Kate

Komu: Kate Mackenzieová <kathleen.mackenzieova@thenyjournal.com>
Od: Jen Sadlerová <jennifer.sadlerova@thenyjournal.com>
Předmět: Amyina záchodová cedule

NO JASNĚ že u toho chci být. Víš, jak ji raní, až se to dozví. Říká, že rozvěšovala podobné vývěsky po celé koleji a holky je zbožňovaly. Tohle bude fakt sranda...

Zpráva o incidentu zaměstnance New York Journal

Jméno/Titul oznamovatele:

Carl Hopkins, pracovník ochranky

Datum/Hodina incidentu:

Středa, 13:30

Místo incidentu:

Jídelna seniorských zaměstnanců *NY Journal*

Osoby, kterých se incident týká:

Stuart Hertzog, právní poradce *NY Journal*, 35

Ida Lopezová, Craft Food Services, obsluha vozíku
s dezerty, *NY Journal*, 64

Popis incidentu:

S. Hertzog požádal I. Lopezovou o další kousek koláče.

I. Lopezová řekla Už žádný koláč.

S. Hertzog řekl Ale já tady další koláče vidím, dejte mi jeden.

I. Lopezová řekla Pro vás už žádný koláč.

S. Hertzog řekl Proč ne?

I. Lopezová řekla Vy moc dobře víte proč.

S. Hertzog zavolał ochranku.

Ochranka mu dala koláč.

Další kroky:

Incident byl zaznamenán, odeslán A. Jenkinsové
z Personálního odboru.

Komu: Kate Mackenzieová <kathleen.mackenzieova@theyjournal.com>
Od: Amy Jenkinsová <amy.jenkinsova@theyjournal.com>
Předmět: Ida Lopezová

Kate,

děkuji za tvou angažovanost v záležitosti: Buďte zlatíčka, utřete prkýnka. Ale už jsi teď určitě zjistila, že máme daleko urgentnější záležitost než námitky oddělení zpráv k mým vývěskám na toaletách.

Dostali jsme další stížnost na chování Idy Lopezové, obsluhy vozíku s dezerty v jídelně seniorských zaměstnanců. Zdá se, že se situace zhoršuje. Dnes rezolutně odmítla dát kousek citronového koláče Stuartu Hertzogovi z firmy Hertzog, Webber a Doyle, právního poradce novin. Jak víš, množství dezertů v jídelně pro seniorské zaměstnance má být neomezené. Když byla paní Lopezová dotázána, co ji vedlo k tomu, že odmítla dát další koláč panu Hertzogovi, odpověděla: „On to moc dobře ví sám.“

Pan Hertzog ovšem nemá vůbec ponětí, o čem ta žena mluví. Nikdy předtím ji neviděl.

Protože je paní Lopezová momentálně v disciplinární podmínce po svém posledním podobném přestupku, jsem přesvědčená, že můžeme začít pracovat na ukončení jejího pracovního poměru. Proto prosím přeruš práci na tom dopisu s napomenutím za přestupek z minulého týdne a podnikni kroky k ukončení pracovního poměru. Dnes nejpozději v pět odpoledne by měla paní Lopezová dostat oznámení, že její služby už tady v *Journal* nebudou zapotřebí. Dohlédni prosím také na to, aby ji ostraha doprovodila k její skříňce a aby ji pečlivě vyklidila. Ostraha nesmí paní Lopezovou pustit z očí, dokud neodevzdá svou zaměstnanec-kou identifikační kartu, která bude znehodnocena, a dokud neopustí budovu.

Vedení Craft Food Services mě informovalo, že je Ida Lopezová nevysvětlitelně oblíbená u mladších zaměstnanců. Proto by bylo nejlepší, kdyby se tento případ neprobíral mimo hranice našeho odboru. Měj prosím na paměti, že osobní záležitosti jsou přísně tajné.

Dokumenty k ukončení pracovního poměru paní Lopezové chci mít na stole dnes nejpozději v 15 hodin.

Amy

Amy Denise Jenkinsová
Ředitelka
Personální odbor
The New York Journal
Západní 57. ulice 216
New York, NY 10019
212-555-6890

Tento e-mail je určen pouze osobě, jíž je adresován, a může obsahovat informace, které jsou tajné a důvěrné. Pokud nejste oprávněný příjemce, dovolujeme si vás upozornit, že jste tuto zprávu obdržel omylem: veškeré rozmnožování, rozesílání nebo kopírování této zprávy je zakázáno. Pokud jste tuto zprávu obdrželi omylem, okamžitě nás o tom uvědomte prostřednictvím odpovědního e-mailu a tuto zprávu vymažte včetně všech jejích příloh.

Komu: Kate Mackenzieová <kathleen.mackenzieova@thenyjournal.com>
Od: Tim Grabowski <timothee.grabowski@thenyjournal.com>
Předmět: Ida Lopezová

Ahoj, Katie, ldu máš na starost ty, vid'?' Jestli jo, musíš udělat, co půjde, aby se vyřešila ta záležitost s Hertzogovým koláčem. Ida je pro *NY Journal* jako životodárná tekutina. Bez ní a jejího vozíku s dezerty bych přinejmenším já prostě nepřežil. A myslím, že mluvím za spoustu lidí, když říkám, že jestli existuje někdo, kdo si nezaslouží koláč, tak je to Stu Hertzog.

Spoléhám na tebe jako na jediného člověka v Personálním (samozřejmě kromě Jen), že uděláš, co je správné...

T.

Komu: Kate Mackenzieová <kathleen.mackenzieova@thenyjournal.com>
Od: Nadine Wilcocková-Salernová <nadine.salernova@thenyjournal.com>
Předmět: Ida Lopezová

Řekni, že to není pravda! Povídá se, že Amy Jenkinsová chce dostat hlavu naší nejlepší pekařky na stříbrném podnose. NE ABYS TO UDĚLALA!!!!!!!!!! PO-TŘEBUJEME IDIN MRKVOVÝ DORT – pokud možno zavedený v kapačce do mého předloktí.

Myslím to vážně, Kate! Nedovol jim, aby ji vyhodili.

Nad ;-)

Komu: Kate Mackenzieová <kathleen.mackenzieova@thenyjournal.com>
Od: Melissa Fullerová-Trentová <melissa.fullertrentova@trentcapital.com>
Předmět: Ida Lopezová

Milá Kate,
byla jsem dneska v jídelně seniorských zaměstnanců, když Ida Lopezová odmítla vydat koláč Stuartu Hertzogovi, právnímu poradci novin. K tomu můžu dodat jedině to, že se pan Hertzog choval k paní Lopezové neomluvitelně hrubě ještě předtím, než ho odmítla obsloužit – tvářil se, jako by měl na ten koláč nezadatelné právo –, a jestli potřebuješ, abych udělala v téhle záležitosti prohlášení pod přísahou nebo něco podobného, s radostí to provedu. Jenom jim prosím nedovol, aby paní Lopezovou vyhodili... její sušenky s čokoládovými kousky jsou mana nebeská.

S pozdravem

Mel Fullerová-Trentová

Zprávy

The NY Journal

Komu: Kate Mackenzieová <kathleen.mackenzieova@thenyjournal.com>
Od: George Sanchez <george.sanchez@thenyjournal.com>
Předmět: Paní se suškami

Nevyhazujte ji.

Myslím to vážně. Ty její zázvorové placičky mi tady pomáhají uchovat si poslední špetky zdravého rozumu. A pak ještě taky Mountain Dew.

George Sanchez
Výkonný editor
The NY Journal

Komu: Kate Mackenzieová <kathleen.mackenzieova@thenyjournal.com>
Od: Dolly Vargasová <dolly.vargasova@thenyjournal.com>
Předmět: Paní z jídelny

Zlato, ty jim prostě nemůžeš dovolit, aby se zbavili té ženušky od vozíku s dezerty. Za její nízkotučné jogurtové muffiny bych VRAŽDILA. Já sama jsem si od ní objednávala jídlo na spoustu akcí a lidi si to nemohli vynachválit... její mrkvový koláč je prostě BOŽSKÝ (i když pro nás, co držíme dietu bez karbohydrátů, nejsou zrovna to pravé ořechové, protože se mu nedá odolat).

No vážně, jestli se jí zbavíte, koho seženete místo ní? Dobré zákusky nerostou na stromech, však víš.

Pusu

Dolly

P.S. Díky, žeš mi pomohla vyhrabat se z toho ohavného maléru s Aaronem Spenderem. Málem by byl vraždil. Jsem hrozně ráda, že vzal tu práci v *News-weeku*, ani nevíš jak!

Pusu

D

Komu: Kate Mackenzieová <kathleen.mackenzieova@thenyjournal.com>
Od: Jen Sadlerová <jennifer.sadlerova@thenyjournal.com>
Předmět: Paní od vozíku s dezerty

Všude po firmě se povídá, že se SVINUŠ chystá vyrazit Paní od vozíku s dezerty za to, že dneska při obědě nedala kus koláče Stuovi Hertzogovi. Je to pravda?

J

Komu: Jen Sadlerová <jennifer.sadlerova@thenyjournal.com>
Od: Kate Mackenzieová <kathleen.mackenzieova@thenyjournal.com>
Věc: Ida Lopezová

Je to pravda. SVINUŠ říká, že ji musím vyhodit *já*. Dneska. Jen, jak mám proboha dát té hodné staré paní výpověď? To musí být omyl. Angličtina není její rodný jazyk. Třeba došlo k nějakému nedorozumění. Kdykoli mě vidí na chodbě, říká mi zlatíčko, a podstrkává mi čokoládové sušenky, i když nesmím do senior-ské jídelny, protože jsem tu nová. A navíc, všichni – VŠICHNI – v novinách ji zbožňují.

Všichni až na Stuarda Hertzoga, jak se zdá.

Jenže on je právník. PRÁVNÍK. Co to podle tebe vypovídá o jeho schopnosti odhadnout lidi? Hmmm?

Bože můj, kéž bych byla dneska zůstala doma nemocná.

Kate

Komu: Kate Mackenzieová <kathleen.mackenzieova@thenyjournal.com>
Od: Jen Sadlerová <jennifer.sadlerova@thenyjournal.com>
Předmět: Paní od vozíku s dezerty

Amy je děsná mrcha. Víš, že je do Hertzoga děsně zamilovaná, žejo? Tim od počítačů říká, že je viděl minulou sobotu v Il Buco a strkali si jazyky až do krku. Jí už zbývá jen vybrat věci na svatební seznam. To je jediný důvod, proč ji Ida tak nadzvedla.

Jsem zvědavá, jestli si změní příjmení, až nastane čas. Jestli si někdo zaslouží být paní Stuart Hertzogovou, tak je to SVINUŠ.

Víš, co jsem slyšela? Hertzog má v kanceláři dřevěnou sochu indiána, takový ten jakoby vývěsní štít. Myslí si, že jenom proto, že je velké zvíře v tatínkově firmě – jako jeho táta před ním a jeho táta před ním a tak dál –, tak budou všichni držet pusy a nikdo ani necekne o tom, jak je to politicky nekorektní, nebo o tom, jaký je pedantský fouňa.

Možná proto mu nechtěla Ida dát koláč.

Můžu k tomu říct jedině to, že oblek, co měl dneska na sobě, musel stát nejmíň tři tisíce. Byl od Armaniho.

Ale není důležité, jak dobře se oblíká, stejně bude pořád vypadat jako ten buran Barney z Flintstoneových.

Zkusila jsi SVINUŠ přemluvit? Víím moc dobře, že to asi nebude fungovat, ale dovedeš být docela přesvědčivá, když zamrkáš svýma modrýma očičkama.

J

Komu: Amy Jenkinsová <amy.jenkinsova@thenyjournal.com>
Od: Kate Mackenzieová <kathleen.mackenzieova@thenyjournal.com>
Předmět: Ida Lopezová

Amy, jsi si jistá, že ukončit pracovní poměr Idě Lopezové je dobrý nápad? Jak jsi říkala, je opravdu neuvěřitelně oblíbená mezi zaměstnanci. Zavalila mě hro-

mada e-mailů – lidi nechtějí, abychom ji propustili, a jsou mezi nimi i seniorští zaměstnanci.

Nemohl by paní Lopezové pomoci další trénink přístupu k zákazníkovi? Možná kdybychom jí dali písemné varování kvůli přestupku z minulého týdne, dala by se trochu dohromady. Jak jsi říkala minulý měsíc na schůzi Výboru pro vztahy se zaměstnanci, ukončení pracovního poměru představuje nejen selhání na straně zaměstnance, ale i selhání ze strany jeho nadřízeného!

Kate

Komu: Kate Mackenzieová <kathleen.mackenzieova@thenyjournal.com>
Od: Amy Jenkinsová <amy.jenkinsova@thenyjournal.com>
Předmět: Ida Lopezová

Kathleen, opravdu doufám, že se nesnažíš zpochybnit mou autoritu v téhle záležitosti. Od člověka, který je u nás teprve necelý rok, bych rozhodně nečekala, že bude zpochybňovat činnost své přímé nadřízené – zvláště když jsi pořád ještě ve zkušební době.

Ida Lopezová má v naší firmě problémy neustále ode dne, kdy nastoupila. Můj předchůdce nespěl a nepodařilo se mu jí zbavit, ale mně se to povede. Tentokrát Ida zašla moc daleko. Ještě než odpoledne odejdu z práce, chci tu mít kompletní přepis tvého jednání s ní.

Amy Denise Jenkinsová
Ředitelka
Personální odbor
The New York Journal
Západní 57. ulice 216
New York, NY 10019
212-555-6890
amy.jenkinsova@thenyjournal.com

Tento e-mail je určen pouze osobě, jíž je adresován, a může obsahovat informace, které jsou tajné a důvěrné. Pokud nejste oprávněný příjemce, dovolujeme si vás upozornit, že jste tuto zprávu obdržel omylem: veškeré rozmnožování, rozesílání nebo kopírování této zprávy je zakázáno. Pokud jste tuto zprávu obdrželi omylem, okamžitě nás o tom uvědomte prostřednictvím odpovědního e-mailu a tuto zprávu vymažte včetně všech jejích příloh.

.....

 Komu: Jen Sadlerová <jennifer.sadlerova@thenyjournal.com>
Od: Kate Mackenzieová <kathleen.mackenzieova@thenyjournal.com>
Předmět: Ida Lopezová

Je to v háji, SVINUŠ na to nepřistoupí. Panebože, Jen. Chudák paní Lopezová má za mnou přijít za deset minut! Co jí mám říct? PROČ musím mít na starosti písma L-Z???? PROČ???

Kate

.....

 Komu: Kate Mackenzieová <kathleen.mackenzieova@thenyjournal.com>
Od: Jen Sadlerová <jennifer.sadlerova@thenyjournal.com>
Předmět: Paní od vozíku s dezerty

No jo. Po práci jdeme do Lupe na mojito. Kašlu na hormony, potřebuju se napít.

J

Deník Kate Mackenzieové

Profesor Wingblade nám na sociologii říkal, že když si sepíšeme své pocity, pomůže nám to utřídit si myšlenky a přistupovat k řešení problémů racionálním způsobem. Já si totiž moc racionálně nepřipadám. Co mám dělat? Nemůžu paní Lopezovou vyhodit.

Dobře, tak jo, skutečně odmítla službu hlavnímu právnímu poradci novin. Ale já viděla Stuarda Hertzoga v akci a fakt je, jako většina právníků – těch, které jsem tedy poznala –, zkrátka zvíře. Jednou jsem se s ním musela dělit o taxík na arbitráž a ječel na řidiče, že jede po Lexington Avenue místo Park Avenue, i když ten člověk vysvětloval, že je Park Avenue rozkopaná. Když pak došlo na placení, Stuart mu nedal spropitné a řekl, že nemůže vystát imigranty, protože si myslí, že vědí všechno, a že i kdyby byl ten taxikář doma chirurg, jak říkal, neznamená to, že má dostatečnou kvalifikaci jezdit po ulicích Manhattanu v něčem, co se hýbá, a proč sakra nemůžou všichni (myslel tedy, hádám, ty imigranty) zůstat prostě doma?

Měla jsem sto chutí poznamenat, že Hertzog není zrovna americké jméno, což znamená, že Stuartovi příbuzní taky kdysi byli v téhle zemi noví, a kdo ví, možná někdo z nich pracoval jako řidič taxíku nebo autobusu nebo něco podobného, a jak by se Stuartovi líbilo, kdyby nějaký právník v hezkém obleku jednal takhle s jeho pra-pra-pra-pradědečkem?

Akorát že jsem nemohla nic takového vypustit z úst, protože tam byla Amy, která by mě za to vyrazila. Vlastně tedy nevím, jestli člověka můžou vyhodit za to, že řekne něco podobného – máme přece právo na svobodné vyjadřování a tak –, ale jsem si jistá, že by si Amy nějaký důvod našla.

To snad ani není pravda, že ji musím vyhodit právě já. Tedy paní Lopezovou. Proč já? Ještě nikdy jsem nikoho nevyhodila. No jo, vyrazila jsem toho vrátného, co se snažil osahávat sedmnáctiletou hráčku lakrosu, která tu byla se školou na výletě, aby si prohlídli, jak se dělají noviny, ale ten si to naprosto zaslouhoval – totiž, bránil se tím, že si pro-

stě nemohl pomoci, když v té skládané sukýnce vypadala tak dobře. No! Byla radost ho vyhodit.

Ale tohle! Tohle je úplně jiné. Miluju paní Lopezovou a fakt jí nemám ani trochu za zlé to, co udělala. Oni by měli spíš vyrazit Stuarta Hertzoga, to by měli. Jednou jsem ho viděla s doutníkem – S DOUTNÍKEM! – čekal na výtah na chodbě ve třetím patře, a když k němu přišla Mel Fullerová ze zpráv a požádala ho, aby ho uhasil, protože je těhotná, klidně odpověděl „není zapálený“, což byla jen napůl pravda, protože hořel ještě v kanceláři pana Hargravea, a trochu se z něj pořád i čou-dilo. Kdo tohleto dělá, kdo kouří doutníky uvnitř veřejné budovy? A ječí na chudáky nevinné řidiče taxíku? No vážně.

A Jen po mně teď chce, abychom si zašly na panáka, a to může být PRÁVĚ TEĎ UŽ těhotná, takže to znamená, že všechno to bude moje vina, když bude mít vadné dítě. Panebože, musím si najít nějaké jiné bydlení, nemůžu pořád bydlet u nich na kanapi. Je to od nich hrozně hezké, ale vidím, že Craigovi je už úplně nanic z toho, že se musí dělit o koupelnu ne jenom s jednou ženou, ale hned se dvěma. Nemohla jsem si to s Dalem načasovat hůř. Jen se totiž s Craigem snaží otěhotnět už od svatby, a teď když je Jen na všech těch lécích – no fakt, jsme spolu celý den v práci a pak ještě doma –, nikdy si od sebe neodpočineme. Je to zázrak, že se ještě nesesypala...

Kdyby se mi povedlo najít pěkný podnájem, odstěhovala bych se v tu ránu, jenže mám pocit, že bych prostě nevládla mít za spolubydlicího někoho, koho neznám. Když si vzpomenu na holku ve sdíleném bydlení nahoře na 86. východní – obdivuju lidi s cíli a tak, ale neměly by se ženy v dnešní době a v jejím věku snažit zlepšit planetu nebo svou komunitu aspoň nějakým drobným způsobem, místo aby zaměřovaly všechnu energii na nalezení manžela? Hádám, že bych se měla víc snažit porozumět snům ostatních lidí, jenže si fakt nemyslím, že by svatba s investičním bankéřem člověku vyřešila okamžitě všechny problémy. To prostě nejde. Teda z dlouhodobého hlediska to jednomu může třeba POMOCT, jako s nájmem a tak, ale nedá se prostě existovat jako nějaká paní Investiční bankéřová. Myslím tím, že si člověk musí najít místo, kterým zapadne do světa jako JEDINEC, ne jako paní Aťsivezmekohokoliová.

A upřímně řečeno, bez ohledu na to, kolik barů na Upper East Side objedete o sobotní noci, nikde není zaručeno, že v některém z nich potkáte někoho vhodného. A nezmění to ani všechny svatební magazíny na světě dohromady. To byste radši měly odjet někam do pryč a pracovat jako dobrovolnice. Aspoň tak budete dělat něco, čím zlepšíte život na světě, kromě lovení pořádného chlapa. Takže to nebude **TOTÁLNÍ** mrhání časem...

Bože můj, já asi blázním, možná bych se k němu měla prostě vrátit, vždyť není tak zlé být ve vztahu s někým, kdo se nechce vázat. Spousta holek by dala život za to, aby měla přítele, jako je Dale. Aspoň mě nikdy nemlátil ani mě nepodváděl. Myslím, že mě opravdu miluje, a JE to jenom stupidní společenský akt. Manželství tedy.

Až na to, že si přesně pamatuju, jak nám profesor Wingblade říkal na sociologii, že v **KAŽDÉ** civilizaci na světě – i v místech, jako je Mikronésie, kde po stovky let neměli vůbec žádné kontakty s ostatními kulturami – existuje nějaký obřad, při kterém si zamilované páry stoupnou před svou komunitu a odpřísáhnou si vzájemnou oddanost. Dale totiž v podstatě popírá tisíciletou tradici, když tvrdí, že to nemusíme dělat, abychom měli uspokojivý a naplněný milostný vztah. To prostě není pravda.

Což neznamená, že kdyby Dale souhlasil, že si mě dneska vezme, zítra bych se k němu nastěhovala zpátky. Já totiž nechci, aby mě žádal o ruku jenom proto, aby mi vyhověl. Chci po něm, aby mě požádal o ruku, protože si upřímně a doopravdy nedokáže představit svou budoucnost beze mě...

Jenže ono se spíš zdá, že Dale není schopný si představit vůbec žádnou budoucnost, leda snad takovou, kde lednička zeje prázdnotou, co se týče piva, a proto asi v naší přítomnosti nezapomínal kupovat pivo po kartonech. Nemyslím si, že v té své budoucnosti vidí mě...

A ani si nejsem jistá, jestli si ještě přeju, aby si mě chtěl vzít, protože když jsem viděla, jak se k sobě mají Jen a Craig, tak vím, jak vypadá pravá láska, a ono se to strašně nepodobá tomu, co jsme měli s Dalem. Ale řekla bych, že si takovou lásku zasloužím. Myslím, že mě taky někde čeká, sice nevím kde, ale někde určitě ano...

Kristepane, ona už je tady.

Zápis jednání se zaměstnancem

Zaměstnanec: Ida Lopezová Osobní referentka: Kathleen Mackenzieová

Datum: středa

Čas: 15:15

KM: Hm, jenom vteřinku, paní Lopezová. Musím to zapnout... hm... testuju... testuju. Ech, počkejte. Jejda. Tak. Myslím, že to už běží. Připadá vám to zapnuté?

IL: Ty kolečka se točí.

KM: Tak, dobrá. Hm, tady je Kathleen Mackenzieová a tohle je... je jednání se zaměstnancem Idou Lopezovou. Paní Lopezová, podle zásad Personálního odboru musím naše setkání nahrát, pro vaši i pro svou ochranu.

IL: Rozumím, *carina*.

KM: Dobrá. No. Můžu děkuju, že jste za mnou přišla, paní Lopezová. Já... ehm... je mi to líto, ale...

IL: No, víte, že nad návštěvu u mojí milé Kate není. To růžové tričko vám moc sluší.

KM: Děkuju, paní Lopezová. Já...

IL: Jste hezká jako nějaká filmová herečka. Taky tak hubená. Moc hubená, jestli vás zajímá, co si o tom myslím. Já vám dnešním holkám vůbec nerozumím, pořád hladovíte, abyste byly hubenější. Co je na té hubenosti tak úžasného? Myslíte, že muži chtějí do postele s hráběmi? Co by se jim na tom asi tak líbilo? Chtěla byste vy spát s hráběmi? Nechtěla, že ne. Tumaťe, radši si vezmě sušenku.

KM: Ach, díky, ale opravdu bych neměla...

IL: Co byste neměla, trochu si obalit kosti?

KM: Ne, takhle jsem to nemyslela, neměla bych... Paní Lopezová, víte, že tyhle zákusky by měly být pouze pro seniorské zaměstnance...

IL: Když jsem je upekla sama, nechápu, proč bych nemohla rozhodnout, kdo si zaslouží jednu mou proslavenou sušenku s kousky

čokolády a kdo ne. A vy si sušenku rozhodně zasloužíte. Vezměte si.

KM: Ale, paní Lopezová...

IL: Podívejte, jsou to ty, co je máte tak ráda. Žádné ořechy. Ovšem většina lidí je má ráda s ořechy. Doporučuju pekanové. No tak. Kousněte si.

KM: Paní Lopezová, opravdu, já...

IL: Jedno soustíčko ještě nikoho nezabilo. A tomu vašemu hezkému příteli rozhodně nebude vadit, když krapet přiberete. Tomu, co jsem ho s vámi viděla loni v hale po vánočním večírku. Tedy pardon, po svátečním večírku, když už bychom neměli říkat Vánoce. Vypadal jako chlap, který ocení, když má žena nějaké tvary.

KM: No, vlastně, ehm, on a já tak nějak...

IL: Ale ne! Vy jste se rozešli?

KM: No, ano, už před nějakou dobou. Totiž... my jsme se tak úplně nerozešli – Bože můj, paní Lopezová. Tohle je nejlepší sušenka s kousky čokolády, jakou jsem kdy jedla.

IL: A znáte to tajemství, že ano?

KM: Hmmm, počkejte, budu hádat. Ještě než zaděláte těsto, necháte rozpustit máslo?

IL: Ne, *carina*. No, nechám ho chvíli v pokojové teplotě. Ale myslela jsem to tajemství, jak přimět muže, aby se chtěl vázat.

KM: Ne.

IL: Jde o to, najít správného muže. Ten váš – ten, se kterým jsem vás viděla – ten pro vás není ten pravý. Bylo mi to jasné, jen jak jsem ho viděla. Nikdy vás neocení. Je moc zakoukaný sám do sebe. To se dalo poznat podle toho, jak pořád mluvil o té své skupině. Zdálo se, že ta skupina pro něj znamená víc než vy!

KM: (*odkašláním*) Promiňte.

IL: Ale, tumáte, radši to zapijte trochou mlíka. Ne, neříkejte, že mlíko jde na tloušťku. Je pro vás dobré, na posílení kostí. Nate. A sušenky jsou hrozně jednoduché, zvládnete je udělat doma. Napíšu vám na ně recept.

KM: Ježíš, paní Lopezová! Váš tajný recept? To nemůžete...

IL: Ovšemže můžu. Tak, ve velké míse dohladka rozmíchejte dvě kostky nesoleného másla. Pak přidejte hrnek hnědého cukru, čtvrt hrnku krupicového cukru, jedno velké vejce a dvě a půl čajové lžičky vanilkového extraktu. Tohle všechno pořádně vyšlehejte dohladka. Pak vezměte jeden a tři čtvrtě šálku hladké mouky a přidejte k ní ještě dalších sedm polévkových lžic té mouky – to je důležité – a smíchejte to s třemi čtvrtěmi čajové lžičky prášku do pečiva, třetinou čajové lžičky sody na pečení a vrchovatou čtvrtkou čajové lžičky soli. Polovinu téhle směsi zlehka smíchejte s tou máslovou hmotou...

KM: Paní Lopezová, skutečně, tohle není...

IL: A potom do toho zamíchejte zbývající moučnou směs – ale pozor, nepřěšlehat. Pak vmíchejte kousky čokolády a pekanové ořechy. Těsto sázejte lžičkou – asi pět centimetrů od sebe – na vymaštěný plech a pečte osm až deset minut. Pamatujte si, že když plechy vytáhnete z trouby, musíte je nechat asi minutu odstát. Jinak by se sušenky mohly rozpadnout. Pak si vezměte špachtli – máte špachtli nebo obracečku, že ano, Kate? – a položte sušenky na drátěnou podložku, aby vychladly. Vidíte? Je to snadné! Tak. Co kdybyste se do toho pustila?

KM: Cože? Ach. Ano, paní Lopezová. To, proč jsem vás sem dnes pozvala, souvisí s incidentem, ke kterému došlo dnes odpoledne v jídelně pro seniorské zaměstnance...

IL: Ano, ovšem. Señor Hertzog.

KM: Přesně tak. Paní Lopezová, víte, že jsme se spolu sešly už dřív, také kvůli podobné...

IL: Jasně, pamatuju se. Nechtěla jsem dát broskvový pohár tomu člověku z úřadu starosty. Vaše šéfová se na mě tehdá hodně namíchla. Ta... Jakže se jmenuje? Jo, Jenkinsová. Amy Jenkinsová. Víte, když už mluvíme o problémech s jídlem... tak ta má opravdu pořádný problém. Viděla jsem ji, jak snědla tři moje muffiny s čokoládou a tvarohem a pak zamířila rovnou na dámské záchody...